

PROP DE VOSALTRES

El Domund del Coronavirus

Benvolguts diocesans:

Us adreço unes paraules de record i d'ànim per convidar-vos a col·laborar i participar en l'activitat missionera de l'Església. De record, perquè el diumenge del DOMUND és conegut per tothom com un esdeveniment eclesial que celebrem cada any —tal com l'entendem ara— el tercer diumenge d'octubre, des de 1926. Abans, hi havia hagut sempre respostes individuals o d'algunes congregacions per anar a missions a predicar l'evangeli. I també d'ànim: el necessitem perquè res ni ningú elimini de la nostra vida l'alegria d'anunciar Crist, ni tan sols en aquestes circumstàncies tan dramàtiques que estem patint.

El DOMUND d'enguany se celebra en un context de crisi sanitària i econòmica mundial, on s'ha posat de manifest que el paper de l'Església és crucial per als més necessitats en països d'Àfrica, Àsia i Amèrica. Allí l'Església lluita en primera línia contra el virus, la pobresa i la fam. Aquest diumenge és una oportunitat per donar suport al seu treball i aconseguir que les diòcesis d'aquests territoris puguin continuar obertes durant aquesta crisi sanitària.

La col·laboració sol·licitada parteix sempre d'un pressupòsit bàsic: la llibertat personal, ja sigui per a fer un donatiu, per a dedicar un temps a una experiència missionera o per a l'oració. És cert que els cristians, per mandat de Crist, fem un pas més, perquè convertim la llibertat en un compromís exigent i en una obligació ineludible per complir amb l'ajuda a les comunitats més pobres de la terra.

Malgrat la situació actual, no tenim raons evangèlicament sòlides per no contribuir amb els nostres mitjans a pal·liar les necessitats alienes.

La campanya d'aquest diumenge ens recorda tres actituds: pregar per totes les comunitats cristianes, especialment les que viuen en terres de missió; dedicar part del nostre temps al servei de l'anunci, com a voluntaris o com a missioners; i, final-

ment, cooperar econòmicament en aquesta tasca fonamental.

Fixeu-vos en algunes dades: hi ha 1.115 territoris de missió; més de la meitat de les escoles de l'Església catòlica (119.200) es troben en les missions i el 26% del treball social de l'Església universal s'hi desenvolupa a través de 26.898 institucions socials (hospitals, orfenats, residències d'ancians...). En els últims trenta anys, l'Església ha obert una mitjana diària de dues institucions socials i sis d'educatives. Els diners enviats per Espanya l'any passat van ser de 10.527.782 €, amb 439 projectes finançats, i el nombre de missioners de totes les diòcesis espanyoles sumen més de 10.000, comptant religiosos i religioses, sacerdots i laics. En aquest grup es troben els que pertanyen a la nostra diòcesi, i que molts de vosaltres coneixeu.

El lema d'enguany és el següent: SOC AQUÍ, EN VIA'M. Combina la disponibilitat personal, basada en la llibertat, amb l'acceptació de la iniciativa de Déu, que crida a cadascú i l'envia a proclamar la seva paraula de salvació i a fer visible l'ajuda als germans.

El papa Francesc ha escrit un missatge a tots els catòlics amb la finalitat de glossar la campanya anual de les missions i animar-nos a participar en aquest singular projecte universal. En els vestíbuls dels temples teniu força documentació per completar la necessària informació que sempre es reclama quan s'ofereix ajuda.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Jornades de Formació del Clergat

El Teatre de la Casa de l'Església va acollir, els dies 22 i 23 de setembre, les Jornades de Formació del Clergat de Lleida i van reflexionar sobre la renovació pastoral de les parròquies. A part dels mossens que van assistir a la formació, un grup de sacerdots residents a la Casa Sacerdotal van seguir les conferències a través de la plataforma Zoom.

El dimecres, les jornades van començar amb una ponència de Mn. Josep Maria Domingo, vicari general de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, sobre «Les línies fonamentals d'una parròquia renovada». Mn. Domingo va explicar les bases per afrontar la renovació de les parròquies. Posteriorment, Rosa Maria Sánchez, responsable de laics i

laiques en missió pastoral de l'arxidiòcesi de Tarragona, va explicar la seva experiència com a laica responsable d'una comunitat.

L'endemà, el prevere Joan Àguila, director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, va impartir la ponència «Una catequesi evangelitzadora» i va explicar els reptes amb els quals es troba la catequesi. A continuació, Mn. Josep Maria Vilaseca, rector de la parròquia de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga va exposar la tasca desenvolupada a la capital de l'Urgell per renovar la parròquia.

Per acabar, el bisbe Salvador i el vicari general de la diòcesi, Mn. Lluís Sallán, van explicar les bases del Pla Diocesà 2020-2024.

CERCA DE VOSOTROS

El Domund del Coronavirus

Queridos diócesanos:

Unas palabras de recuerdo y de ánimo para invitar a todos a colaborar y a participar en la actividad misionera de la Iglesia. De recuerdo porque el domingo del DOMUND es conocido por todos como un acontecimiento eclesial que celebramos cada año, tal como lo entendemos ahora, durante el tercer domingo de octubre desde 1926. Con anterioridad ha habido siempre respuestas individuales o de algunas congregaciones para ir a misiones a predicar el evangelio. También necesitamos el ánimo para que nada ni nadie elimine de nuestra vida la alegría de anunciar a Cristo. Ni siquiera en estas circunstancias tan dramáticas que estamos padeciendo.

El DOMUND de este año se celebra en un contexto de crisis sanitaria y económica mundial. En estas circunstancias se ha puesto de manifiesto que el papel de la Iglesia es crucial para los más necesitados en países de África, Asia y América. Allí la Iglesia está en primera línea en la lucha contra el virus, la pobreza y el hambre. Este domingo es una oportunidad para apoyar su trabajo y conseguir que las diócesis de estos territorios puedan seguir abiertas en esta crisis sanitaria.

La colaboración solicitada parte siempre de un presupuesto básico, la libertad personal, para depositar un donativo, para dedicar un tiempo a una experiencia misionera o para la oración. Es cierto que los cristianos, por mandato de Cristo, damos un paso más. Convertimos la libertad en un compromiso exigente o en una obligación ineludible para cumplir con la ayuda a las comunidades más pobres de la tierra. A pesar de la situación actual, no tenemos razones evangélicamente fundadas para no contribuir con nuestros medios a paliar las necesidades ajenas.

La campaña de este domingo nos recuerda tres actitudes: orar por todas las comunidades cristianas, especialmente las que viven en tierras de misión; dedicar parte de nuestro tiempo al servicio del anuncio, bien como voluntarios o como misioneros; y, por último, cooperar económicamente a fundamental labor.

Fijaos en algunos datos: hay 1.115 territorios de misión; más de la mitad de las escuelas de la Iglesia católica están en las misiones, allí hay 119.200 escuelas; el 26% del trabajo social de la Iglesia universal se desarrolla allí, donde hay 26.898 instituciones sociales (hospitales, orfanatos, residencias de ancianos...). En los últimos 30 años, la Iglesia ha abierto una media de 2 instituciones sociales y 6 educativas al día. El dinero enviado por España el año pasado ascendió a 10.527.782 euros, con 439 proyectos financiados. El número de misioneros de la totalidad de diócesis españolas son más de 10.000, contando a religiosos y religiosas, sacerdotes y laicos. En ese grupo se encuentran los que pertenecen a nuestra diócesis y que muchos de vosotros conocéis.

El lema de este año es el siguiente: AQUÍ ESTOY, ENVÍAME. Combina la disponibilidad personal basada en la libertad con la aceptación de la iniciativa de Dios que llama a cada uno y le envía a proclamar su palabra de salvación y hacer visible la ayuda a los hermanos.

El papa Francisco escribe un mensaje para todos los católicos con la finalidad de glosar la campaña anual de las misiones y animar a todos a participar en este singular proyecto universal. En los vestíbulos de los templos tenéis abundante documentación para completar la necesaria información que siempre se reclama cuando se presta una ayuda.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Domund 2020: «Aquí em tens, envia-m'hi»

El papa Francesc ha posat com a lema d'enguany per a la Jornada Mundial de les Misions, el DOMUND, la cita del profeta Isaïes: «Aquí em tens, envia-m'hi.»

Aquí estem tots, aquest any, amb el cor una mica o molt encongit, marcat pels sofriments provocats per la pandèmia de la Covid-19, que ha estat per al món sencer com una gran tempesta, que ha fet sacsejar la barca del nostre estatus personal i ens hem adonat que tots formem part d'un mateix poble i ens necessitem els uns als altres.

No podem restar tancats en el nostre egoisme del «jo». Tots som germans i tots ens necessitem. Uns molt més que d'altres, és cert. Alguns estan a punt de que la barca se'ls enfonsi i, com a resposta al lema d'enguany, hem de posar-nos en disposició d'ajudar, compartir, servir, en definitiva, d'estimar.

Aquesta disposició nostra de: «Aquí em tens, envia-m'hi», ens ha de fer reviure el desig de Jesús: «Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat.»

La resposta a aquesta crida concreta en el Dia del DOMUND prou la sabem: obrir el cor amb la nostra

pregària, amb el nostre servei i amb la nostra col·laboració econòmica, per pal·liar —en alguna mesura— les necessitats de tants missioners que, fidels a la crida de Jesús, han posat la mà en l'arada i no han girat la mirada enrere.

És enorme la necessitat material de molts països de missió, especialment en les circumstàncies actuals, i és per aquest motiu que hauria de ser generosa la nostra almoïna d'aquest any.

Tampoc ha de faltar la nostra pregària al Senyor, que ens va dir: «Demaneu i se us donarà», perquè doni força i encert al treball misioner dels nostres germans que, en terres llunyanes, porten el pa material i la guarició als cossos malalts, acostant a tothom al coneixement i l'amor de Déu Pare, que ens estima a tots, tal com ho ha demostrat, enviant el seu Fill Jesús al món per a tots nosaltres.

Que el Senyor ens ajudi a respondre amb molta estimació i generositat a la seva petició d'estimar-nos tal com Ell ho ha fet.

Delegats de Misions
de Catalunya

L'IREL comença el curs amb agraïments

L'IREL va celebrar el 23 de setembre l'inici de curs a l'oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia amb una missa i amb un acte d'homenatge posterior. La missa fou presidida pel bisbe Salvador i va agrair la tasca de la comunitat educativa del centre. Després de l'eucaristia es va homenatjar a Marta Trepà i al P. Àngel Briñas, ambdós docents de l'entitat, per la seva jubilació. Van ser obsequiats amb una obra d'art de l'artista Amadeu Bonet. A continuació, també van rebre el seu tribut Santiago Lapeña i Joan Viñas, metge i professor, per la seva vinculació amb l'IREL. Per acabar l'acte es va fer l'entrega d'orles als estudiants que el curs passat van acabar els seus estudis. Durant l'Eucaristia també

es van recordar les persones vinculades a la institució que han traspassat als darrers mesos. Per la seva part, el director de l'IREL, Mn. Manel Mercader, va agrair la tasca a tots els homenatjats. El Bisbe va tancar l'acte desitjant un bon curs a l'entitat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quan algú ens ofereix un servei, no hem de pensar que tot se'ns deu. La gratitud, el reconeixement, és sobre-

tot un senyal de bona educació, però també és una característica distintiva del cristià. És un senyal senzill però genuí del regne de Déu» (2 d'agost).

@Pontifex: «Els homes i les dones que pregunten saben que l'esperança és més forta que el desànim. Creuen que l'amor és més fort que la mort, i que sens dubte un dia triomfarà, tot i que en temps i formes que nosaltres no coneixem» (2 d'agost).

@Pontifex: «El tràfic de persones segueix essent una ferida en el cos de la humanitat contemporània. Dono gràcies de cor a tots els que treballen en favor de les víctimes innocents d'aquesta mercantilització de la persona humana. Encara queda molt per fer!» (2 d'agost).

@Pontifex: «L'amistat és un regal de la vida i un do de Déu. Els amics fidels, que estan al nostre costat en els moments durs, són un reflex de l'estima del Senyor, del seu consol i de la seva presència amable» (2 d'agost).

Festa del beat Francesc Castelló amb homenatge a 211 màrtirs

El Cementiri de Lleida va acollir, com ja es tradició el dia de Sant Miquel, l'homenatge als màrtirs de Lleida. La commemoració va coincidir també en el 84 aniversari de la mort del jove químic lleidatà, el beat Francesc Castelló, ocorreguda la matinada del 29 de setembre de 1936.

L'acte va començar amb la celebració de l'Eucaristia a la capella del mateix cementiri amb l'assistència de prop de 50 persones, totes elles amb mascareta i respectant les normes de prevenció sanitària per la Covid-19. Fou presidida per Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la Causa de Canonització del beat Francesc. Mn. Soler en la seva homilia, va destacar el fet que tots els màrtirs de Lleida donaren fervorós testimoni de la seva fe i no tingueren por de morir per Déu i els germans: «...i van morir perdonant. Imitem-los i no tinguem por, siguem valents de seguir Jesús». Acabada la celebració, es van traslladar en processó resant part del Rosari fins a la fossa comuna on reposen les despulles de 211 màrtirs lleidatans, dels quals 42 han estat beatificats.

El primer fou Francesc Castelló, beatificat l'11 de març de 2001 a Roma. Li seguiren altres 16 beats amb el bisbe màrtir Salvi Huix al capdavant, beatificats el 13 d'octubre de 2013, a Tarragona. També hi reposen les restes dels 26 darrers beatificats el 21 d'octubre de 2017 a la Sagrada Família de Barcelona, tots ells religiosos claretians. La resta, 169 (138 sacerdots, 1 seminarista i 30 laics) es troben en procés de beatificació, iniciat l'any 2006. Davant les dues plaques commemoratives d'aquests beats i màrtirs, van fer-se diverses pregàries i una ofrena floral. En unes breus paraules, el mercedari P. Vicente Zamora destacà que tots ells van ser forts i valents davant els temps durs de persecució religiosa que els hi va tocar viure, tot donant la vida sense por. I el claretia

P. Josep Vilarrubias es va referir a la fossa comuna destacant la seva importància per a Lleida i la seva diòcesi: «Aquest indret és un gran reliquiari i un signe d'unitat dels cristians de Lleida amb tots aquells sacerdots, religiosos i laics que donaren la vida per Crist i els germans.»

Missa a l'església de Sant Pere

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va presidir la tarda del 28 de setembre a l'església de Sant Pere, l'Eucaristia de la festa litúrgica del beat Francesc Castelló. A conseqüència de la crisi sanitària, la celebració fou més senzilla i sota mínims, seguint les mesures de prevenció com l'ús de la mascareta i el distanciament entre els fidels. Així, enguany, no van ser-hi presents els familiars del beat residents a Saragossa, ni els diversos col·lectius que assisteixen habitualment a la festa. Unes 60 persones van assistir a la celebració, entre ells una representació de la Delegació de Pastoral de Joves i cantaires de la Coral del Carme que van solemnitzar l'Eucaristia, en la qual es pregà també pels malalts afectats per la pandèmia i per tots aquells lleidatans que han mort d'aquesta malaltia. El bisbe Salvador, en la seva homilia, digué que «amb el beat Francesc fem memòria d'aquell jove màrtir que va morir per no renunciar a la seva fe en Crist. El nostre Francesc és per a nosaltres motiu d'orgull, perquè va saber viure amb valentia la seva fe, no va tenir por a perdre la vida i morí perdonant». L'Eucaristia va ser organitzada per la Comissió Pro Canonització del beat Francesc, que des de la seva beatificació l'11 de març de 2001 convoca cada 28 de setembre la seva festa a l'església de Sant Pere. Aquesta fou la parròquia del beat Francesc i ha esdevingut un memorial de la vida i mort martirial d'aquest jove químic lleidatà. En ella hi té una capella lateral dedicada i una exposició permanent que evoca el seu testimoni de jove cristià i màrtir.

Jordi Curcó

REFLEXIONS

Tributem o adorem?

Situem l'escena: Un matí de primavera, Jesús ensenyava en l'atri del temple de Jerusalem, el lloc més sagrat del judaisme per la presència de Déu enmig del seu poble. Els caps dels fariseus enviaren alguns dels seus deixebles a polemitzar amb Jesús per comprometre'l. Després d'una lloanxa innecessària: «*sabem que dius la veritat i que ensenyas de debò el camí de Déu*», li fan la pregunta trampa: «*és permès o no de pagar el tribut al Cèsar?*».

La pregunta té massa implicacions polítiques, socials, econòmiques i religioses perquè Jesús no en surti malparat en la resposta.

Dir no equival a rebel·lar-se enfront les autoritats romanes, donar suport al grup dels zelotes nacionalistes, ser buscat per subversiu i executat implacablement.

Dir sí vol dir, políticament, acceptar l'autoritat de l'emperador romà; socialment, tolerar la presència violenta de l'exèrcit invasor; econòmicament, conformar-se en pagar els durs tributs; i religiosament, reconèixer la pretesa divinitat del Cèsar, justament en l'interior del temple de Yahvé. Malament per sortir-ne airós.

Jesús, però, en la seva resposta, s'escapa del parany deixant el plantejament ideològic per passar al terreny pràctic: «*Ensenyeu-me la moneda del tribut*», els demana. Era una moneda romana, és clar, amb imatge i llegenda del Cèsar.

Li han demanat pel Cèsar, però Jesús no es queda en el pla humà i s'eleva al món espiritual, obrint una altra dimensió al tema. I els respon la frase coneguda: «*Torneu al Cèsar el que és el Cèsar i a Déu el que és de Déu*». Les monedes romanes doneu-les al Cèsar. Els cors, a Déu. Humanament, sempre tindrem cèsars a qui tributar. Espiritualment, Déu ens fa fills i sempre el podrem anomenar Pare.

I no entenguem, de cap manera, que Jesús posa en un mateix nivell el Cèsar i Déu. No. No estan al mateix nivell. Només Déu és el Senyor. I a Ell, tots —cèsars inclosos— li devem homenatge.

Mn. Ramon Sàries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev. fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; san-

ta Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi. *Urgell*: □ Sant Joan de Capestrano, prev.

22. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs.

a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. *Urgell*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfeda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF,

1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martí, mr.

25. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22,21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

Diuenge *XXIX* de durant l'any (A)

COMENTARI

«Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre»

Mosaic de Crist Pantocràtor (s. XII). Catedral de Cefalú, Sicília (Itàlia)

Tots sabem que sovint l'adulació amaga altres intencions. Ho veiem a l'evangeli: *Mestre, sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes.* No és un elogi, sinó una trampa: *Planejaren sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora.* Però no deixen de ser molta veritat aquestes paraules sobre Jesús: *Diu sempre la veritat de Déu, no buscant el que agrada els homes sinó proclamant el que Déu vol.* I llavors plantegen la pregunta trampa: *És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?* Si diu que no, llavors l'acusaran de rebel contra els romans; però si diu que sí el podran titllar de col·laborador amb els opressors, el odiats romans. A més, entre els jueus hi havia partidaris del sí i del no. Però, com sempre, Jesús se'n surt per un camí inesperat: *Cal donar a Déu el que és de Déu, que sempre és el primer i el més important; ell és l'únic Senyor; al Cèsar allò que és del Cèsar:* les autoritats poden recaptar diners al servei de tot el poble perquè la seva missió és vetllar pel bé dels seus ciutadans i per això necessiten també els impostos. Però el seu poder no és absolut, ha de ser relativitzat perquè només hi ha un Senyor.

La primera lectura li recorda, a *Cir*, que és el Senyor qui li dona la força i el poder; per això diu: *El Senyor pren Cir, el seu ungit, i el condueix per sotmetre-li les nacions.* I després: *Et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.* Per damunt de tot hi ha la grandesa de Déu: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre.* I ho repeteix després. *Fora de mi no hi ha cap Déu.* Pau parla a la comunitat de *Tessalònica reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor* i recorda als cristians que *Déu els ha elegit.* El gran pecat a la història ha estat voler fer del poder humà un déu, quan l'únic Déu és el Senyor. De vegades també nosaltres convertim en déus realitats purament humanes siguin persones o coses. Les autoritats humanes mereixen el nostre respecte i la nostra col·laboració però mai no són déus.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: / «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del profeta Isaïas (Is 45,1.4-6)

Esto dice el Señor a Ciro, su ungit, a quien yo tomé de la mano para someter a las naciones y desatar las cinturas de los reyes; para abrir puertas ante él sin dejar que se cierren: Por amor de mi siervo Jacob y de Israel, mi elegido, te he llamado por tu nombre, renombre te he dado antes que me conocieras. Yo soy el Señor, no hay ningún otro: no existe dios fuera de mí. Yo te he ceñido antes de que me conocieses, para que se sepa desde el levante hasta el poniente que no hay nadie fuera de mí. Yo, el Señor, y ningún otro.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles son apariencia, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda; / decid a los pueblos: / «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses. Os deseamos la gracia y la paz de Dios Padre y de Jesucristo, el Señor. Continuamente damos gracias a Dios por todos vosotros y os recordamos en nuestras oraciones. Sin cesar presentamos a Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, la eficacia de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en nuestro Señor Jesucristo. Sabemos muy bien, hermanos queridos de Dios, que habéis sido elegidos. Porque nuestro mensaje evangélico no os fue transmitido solamente con palabras, sino también con obras portentosas bajo la acción del Espíritu Santo y, por parte nuestra, con una profunda entrega.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo los fariseos se fueron a deliberar y ver cómo le podrían cazar en alguna palabra.

Le enviaron discípulos suyos con los herodianos a decirle:

«Maestro, sabemos que eres sincero, que enseñas de verdad el camino de Dios y que no te importa nada el qué dirán, porque no tienes respetos humanos.

»Dinos tu parecer: ¿Es lícito pagar el impuesto al Cèsar o no?». Jesús, conociendo su malicia, dijo: «Enseñadme la moneda del tributo.»

Ellos le presentaron un denario. Jesús les dijo: «¿De quién es esta efigie y esta inscripción?». Respondieron: «Del Cèsar.» Él les dijo: «Pues dad al Cèsar lo que es del Cèsar y a Dios lo que es de Dios.»